

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

16. Quidam conuersus, seu laicus Religiosus sumpsit tempore Paschali
Eucharistiam à Sacerdote suæ Religionis simul cum ipso commorante in
viridario eiusdem Religionis, quæsierunt an satisfaceret ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

totius Ciuitatis, & Archipresbyter potest appellari proprius Pastor totius Ciuitatis, sicut Episcopus totius Diocesis, vt habetur in cap. quicunque 20. q. 1. & ex cap. præcipimus 12. quæst. 1. Ita Gualdus.

2. Sed ego puro, quod qui communionem sumeret in Ecclesia Cathedrali, sine licentia proprii Parochi, vel Episcopi, non satisficeret præceptum Ecclesiæ de Eucharistia sumenda, nam nullo iure probatur Ecclesiam Cathedralem esse communem totius Diocesis: vnde Archipresbyter, & Parochus Ecclesiæ Cathedralis possunt tantum ministrare Sacra menta in sua Parochia. Tamen quando Archipresbyteratus est quædam præbenda, cui ex officio est annexum audire Confessiones omnium Diocesis illius, tunc est proprius Sacerdos, & ordinarius in tota illa, & proinde posset ministrare Eucharistiam in Paschate omnibus ad Cathedralem confluentibus. Et in hoc sensu est vera opinio affirmativa; sin aliter illam non approbo. Et ita tenet Eligius Basileus in floribus Theol. verb. Communio Sacra n. 13. & Sanchez vbi suprà, cum Trullench tr. de iure Parochi, c. 5. n. 10. vbi sic ait: Observa quodam exiliu Parochianos satisfaceret præceptum Ecclesiæ, si Eucharistiam sumant in Ecclesia Cathedrali sua Diocesis à Parochio, seu Archipresbytero illius: nam putant Archipresbyterum, seu Parochum prædictum posse audire Confessiones, & con sequenter administrare omnia Sacra menta, etiam Eucharistiam omnibus fidelibus illius Diocesis absque licentia proprii. Verius tamen, & tenendum est, vt Praxis confirmat, talem Parochum non posse alienis oibis absque proprii licentia Eucharistiam, aut alia Sacra menta ministrare: nisi effet alicubi Presbyter deputatus, ad quam possent omnes de Diocesi gratia recipiendi Sacra menta confluere, quod raro contingit: nam in consuetudine positum est, solum habere potestatem in sua Parochia. Ita Trullench. verum Panormi vel ex licentia ab Archiepiscopis largita, vel ex consuetudine, omnes confluentes ad Ecclesiæ Cathedralē pro sumenda Eucharistia tempore Paschatis, admittant præceptum, & accipiunt schedulam signatam, vt illam possint demonstrare propterea Parochio.

RESOL. XVI.

Quidam Conuersus, seu laicus Religiosus sumpsi tempore Paschali Eucharistiam à Sacerdoce sua Religionis simul cum ipso commorante in viridario eiusdem Religionis, questerunt, an satisficeret præceptio annue communionis?
Quod est querere, an Regulares, qui communicant more laico, teneantur, ut impliant præceptum Paschale, communionis, illam sumere de manu proprii Prelati, cum ipso sit proprius Sacerdos ipsorum?
Et docetur Regulares posse ministrare Eucharistiam pro præcepto Ecclesiæ, adueniens, & peregrini, qui nullum domicilium habent.
Item operarii, qui conventionem faciunt per aliquod tempus ad laborandum in Conventu, & Parochia carent.
Item seruis, & famulis, & famulo non soluto possunt ministrare Eucharistiam tempore Paschali pro adiunctione præcepti, & in articulo mortis Vaticum, Extremam-Vnctionem, & sepulturam.
Sed difficultas est, an seculares communicantes tempore Paschatis in Ecclesia Cathedrali satisfacient præcepto?
Et notatur, quod Religiosi possunt ex privilegiis ministrare Eucharistiam extra tempus Paschale, & sumere Vaticum: & possunt dare Vaticum, quando

non potest expectari Parochum, aut confessus eius, & in dicto casu datur Regula ad hoc magis servare, faciendum.

Et tandem firmatur, quod tacita licentia, & ratificatio Parochi, etiam si sit de futuro, sufficit ad validitatem ministrandam sacram Eucharistiam, & Extremam-Vnctionem, secu maritimonio, & confessione. Ex p. 11. tr. 7. & Msc. 7. Ref. 18.

§. 1. *R*espondi negatiuè, si ex probabilius rationibus non scirent Prelatum in hoc confitire, & hanc opinionem nouissime incutio doceat nostrum P. Pasqualigum in theol. tom. 2. disp. 12. fil. 7. n. 31. vbi assert: Colligitur, Regulares qui communicant more Laico teneri, ut adimplant præceptum Paschalis communionis, illam sumere de manu proprii Prelati, cum ipso sit proprius Sacerdos ipsorum, & quamvis iuxta Constitutionem Clem. VIII. deparet plures Confessarios, qui audiunt confessiones suorum subditorum, non tamen ipsis censetur concilia facultas administrandi Eucharistiam, cum haec sit de iversa ab ipsa; nec adgit illa necessitas, quod talia facultas alii deputetur, si eae adeat de facultate audienti confessiones. Nec facultas quam habent ex privilegio administrandi Eucharistiam sufficiat, quia est concessa solum in ordine ad facultates suiles.

2. *N*ota hic obiter, quod erant alibi abrogati. Abi mus, statibus priuilegiis posse hodiernos servare, in aliis inter monasterium Religiosis, fastigante præcepto annua communionis, si sumant Eucharistiam ab illis. Imò absolute desuat illa que doceat tam obligacionem adeundi Parochum, retinendam esse ad pauperes, qui non degunt intra Monasterium. Nam de gentes in loco exempto a cura Parochorum, & videtur licet posse communionem sumere in his locis, non quibus degunt; cum quia sicut ibi possunt seculi sacerdoti in consultis Parochis, ita etiam videant ibi posse Sacra menta sumere, vt colligit Bonacina super tria, que docet Sanchez lib. 3. de matr. disp. 4. diff. dub. 7. num. 173. Vnde Remigius in præl. conf. cap. 3. §. 1. num. 5. sic ait, [Los peregrinos, que pasan de camino sin tener domicilio: y los jornaleros que se alquilan por algun tiempo, y no han tenido residencia en el lugar en que se hallan, ni tienen intencion de morar allí la mayor parte del año, cumplen con el precepto comulgando en las Iglesias de los Religiosos: también los criados de la Religion, que vienen dentro della con sujecion a los Prelados, porque en esto no se haze injuria a los Parrocos, cuya fauor se hizo aquella limitacion del dia de Pasqua.] Ita ille; cui addit Ioannem de Soria in Elog. summ. part. 2. tr. 2. sect. 1. disp. 7. §. circa missam, vbi sic assert: Regulares possunt Eucharistiam administrare illis, qui nullum domicilium habent. Item operarii, qui conventionem faciunt per aliquod tempus ad laborandum in conventu, & parochia carent. Item possunt administrare hoc Sacramentum cum Sacramento Extreme-Vnctionis seruis, & famulis conuentus: & idem est dicendum de seruis & famulo non soluto, qui extra clausuram de nocte cum muliere sua pernoctat, si infringitatem potuisse in ipso canobio, quos in suis Ecclesiis possunt sperare, quando sepulturam non elegerint.

3. *S*ed difficultas est an seculares communicantes tempore Paschatis in Ecclesia Cathedrali satisfacient præcepto? Et negatiuè responder Dicatill. suprà num. 170. & alij, quos alibi adduxi, & nunc adhæret Paschal. vbi suprà num. 2. Cùm enim Episcopos residat in Ecclesia Cathedrali, & sit ministerialis pastor totius Diocesis, potens omnibus imme-

